

DZIENNIK USTAW

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 11 grudnia 1972 r.

Nr 51

TRESC:

Poz.:

ROZPORZĄDZENIA RADY MINISTRÓW:

- 328 — z dnia 24 listopada 1972 r. w sprawie umundurowania oraz odzieży ochronnej i roboczej dla niektórych pracowników ministerstw, urzędów centralnych i rad narodowych 525
- 329 — z dnia 5 grudnia 1972 r. w sprawie zaliczania rzemieślnikom okresów faktycznego wykonywania niektórych rodzajów usług do okresów ubezpieczenia 527

ROZPORZĄDZENIA:

- 330 — Ministrów Spraw Wewnętrznych oraz Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki z dnia 10 listopada 1972 r. w sprawie rodzaju studiów prowadzonych przez wyższe szkoły oficerskie resortu spraw wewnętrznych 528
- 331 — Ministra Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska z dnia 21 listopada 1972 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie trybu oddawania w użytkowanie wieczyste terenów państwowych i sprzedaży położonych na nich budynków 529
- 332 — Ministra Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska z dnia 2 grudnia 1972 r. w sprawie zadrzewień dróg publicznych objętych zakresem działania Ministra Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska 529

OŚWIADCZENIA RZĄDOWE:

- 333 — z dnia 7 października 1972 r. w sprawie uczestnictwa Fidżi w Konwencji o prawach politycznych kobiet, sporządzonej w Nowym Jorku dnia 31 marca 1953 r. 531
- 334 — z dnia 17 października 1972 r. w sprawie przystąpienia Libanu i Singapuru do Międzynarodowego porozumienia cukrowniczego z 1968 r., otwartego do podpisu w Nowym Jorku od dnia 3 do dnia 24 grudnia 1968 r. 531
- 335 — z dnia 23 października 1972 r. w sprawie przystąpienia Republiki Iraku do Konwencji o ujednostajnieniu niektórych prawideł dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego, podpisanej w Warszawie dnia 12 października 1929 r., oraz do Protokołu haskiego z dnia 28 września 1955 r. zmieniającego tę konwencję 531
- 336 — z dnia 24 października 1972 r. w sprawie ratyfikacji przez Republikę Dominikańską Konwencji dotyczącej międzynarodowej wymiany wydawnictw oraz Konwencji dotyczącej międzypaństwowej wymiany wydawnictw urzędowych i dokumentów rządowych, sporządzonych w Paryżu, dnia 5 grudnia 1958 r. 532

328

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 24 listopada 1972 r.

w sprawie umundurowania oraz odzieży ochronnej i roboczej dla niektórych pracowników ministerstw, urzędów centralnych i rad narodowych.

Na podstawie art. 14 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu pracowników państwowych (Dz. U. Nr 7, poz. 39), art. 7 ustawy z dnia 15 lipca 1968 r. o pracownikach rad narodowych (Dz. U. Nr 25, poz. 164) oraz art. 31 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 30 marca 1965 r. o bezpieczeństwie i higienie pracy (Dz. U. Nr 13, poz. 91) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przepisy rozporządzenia stosuje się do pracowników zatrudnionych w ministerstwach, urzędach centralnych i w radach narodowych.

2. Przepisy rozporządzenia stosuje się również do pracowników zatrudnionych w innych jednostkach niż wymienione w ust. 1, jeżeli w myśl przepisów dotychczasowych (§ 16) jednostki te były uprawnione do przydzielania umundurowania oraz odzieży ochronnej i roboczej.

§ 2. 1. Prawo do umundurowania mają pracownicy zatrudnieni na stanowiskach:

- 1) portiera (informatora),
- 2) dźwigowego dźwigu osobowego,
- 3) kierowcy samochodu osobowego i autobusu,
- 4) strażnika (dozorcy),
- 5) woźnego.

2. Wykaz przedmiotów umundurowania oraz okresy używalności tych przedmiotów określa załącznik do rozporządzenia.

3. Wzory umundurowania określa Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych. W wypadkach uzasadnionych względami szczególnej reprezentacji Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych może dla pracowników niektórych ministerstw i urzędów centralnych ustalić odmienny wykaz przedmiotów umundurowania, inne okresy używalności tych przedmiotów oraz odmiennie wzory umundurowania.

§ 3. Pracownicy nabywają prawo do umundurowania z dniem zawarcia umowy o pracę na czas nieokreślony.

§ 4. 1. Pracownicy obowiązani są nosić umundurowanie w czasie pracy.

2. Od obowiązku noszenia umundurowania mogą być zwolnieni kierowcy samochodów osobowych.

§ 5. 1. Pracownicy otrzymują umundurowanie za zwrotem 25% kosztów jego zakupu.

2. Na wniosek pracownika spłata należności za umundurowanie (ust. 1) może być rozłożona na raty, na okres nie przekraczający 12 miesięcy.

§ 6. 1. Okres używalności umundurowania lub poszczególnych jego przedmiotów liczy się od dnia faktycznego wydania.

2. Po upływie okresu używalności umundurowanie przechodzi na własność pracownika.

3. Pracownikom zatrudnionym w niepełnym wymiarze czasu pracy okresy używalności umundurowania przedłuża się odpowiednio.

§ 7. 1. Pracownikowi przysługuje w zamian za umundurowanie ekwiwalent pieniężny, w razie gdy:

- 1) pracownikowi nie przydzielono przysługującego umundurowania, a umowa o pracę uległa rozwiązaniu,
- 2) umundurowanie przydzielono w terminie późniejszym aniżeli termin nabycia prawa,
- 3) za zgodą zakładu pracy pracownik użytkował umundurowanie przez okres dłuższy od ustalonego okresu używalności,
- 4) pracownik został zwolniony od obowiązku noszenia umundurowania (§ 4 ust. 2).

2. Ekwiwalent, o którym mowa w ust. 1, stanowi wartość umundurowania za okres, za który przysługuje, po odliczeniu 25% kosztów zakupu umundurowania (§ 5) i wypłacany jest za pełne okresy miesięczne.

§ 8. W razie przeniesienia służbowego pracownika przed upływem okresu używalności umundurowania do innego ministerstwa (urzędu centralnego, rady narodowej) na stanowisko, na którym przysługuje umundurowanie, prawo do umundurowania w nowym miejscu pracy powstaje po upływie okresu używalności posiadanego umundurowania.

§ 9. W razie utraty bądź zniszczenia całości lub części umundurowania przed upływem okresu używalności, pracownik otrzymuje nowe odpowiednie umundurowanie:

- 1) jeżeli utrata lub zniszczenie nastąpiły bez winy pracownika — bezpłatnie,
- 2) jeżeli utrata lub zniszczenie nastąpiły z winy pracownika — za zwrotem 25% kosztów zakupu nowego umundurowania oraz za zwrotem kosztów utraconego bądź zniszczonego umundurowania, poniesionych przez zakład pracy. Koszt ten oblicza się za okres od utraty lub zniszczenia umundurowania do końca okresu używalności.

§ 10. 1. W razie rozwiązania umowy o pracę przed upływem okresu używalności umundurowania, jeżeli rozwiązanie nastąpiło przez pracownika lub z jego winy bez wypowiedzenia, umundurowanie przechodzi na własność pracownika za zwrotem kwoty odpowiadającej wartości umundurowania, obliczonej za czas od dnia zaprzestania pracy do

końca okresu używalności, po odliczeniu poniesionej przez pracownika części kosztów umundurowania.

2. Umundurowanie przechodzi na własność pracownika bez obowiązku zwrotu kwoty, o której mowa w ust. 1, w razie rozwiązania umowy o pracę:

- 1) przed upływem okresu używalności w innych wypadkach niż określone w ust. 1, a także w związku z przejściem na emeryturę lub rentę,
- 2) po upływie 75% okresu używalności.

§ 11. Koszty prania i naprawy umundurowania ponosi pracownik.

§ 12. Przepisów § 2—11 nie stosuje się do tych pracowników ministerstw i urzędów centralnych, których prawo do umundurowania uregulowane jest przepisami szczególnymi.

§ 13. 1. Pracownicy mają prawo do odzieży ochronnej i roboczej oraz sprzętu ochrony osobistej zgodnie z tabelą norm odzieży ochronnej i roboczej oraz sprzętu ochrony osobistej ustaloną przez Ministra Pracy, Plac i Spraw Socjalnych.

2. Odzież i sprzęt (ust. 1) wydawane są pracownikom bezpłatnie z dniem podjęcia pracy.

3. W zakresie gospodarowania odzieżą ochronną i roboczą oraz sprzętem ochrony osobistej stosuje się ogólnie obowiązujące przepisy.

§ 14. Minister Handlu Wewnętrznego i Usług określi jednostki organizacyjne handlu uspołecznionego bądź uspołecznione zakłady drobnej wytwórczości, w których mogą być nabywane bądź którym może być zlecone wykonanie umundurowania.

§ 15. Pracownicy, którzy otrzymali umundurowanie przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia, mogą otrzymać nowe umundurowanie po upływie okresów używalności określonych dla umundurowania wydanego na podstawie przepisów dotychczasowych.

§ 16. Tracą moc:

- 1) § 43 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1933 r. o zasadach zaszeregowania funkcjonariuszów państwowych do grup uposażenia i automatycznego przechodzenia nauczycieli do wyższych grup uposażenia, o dodatkach lokalnych, funkcyjnych i służbowych oraz o umundurowaniu niższych funkcjonariuszów państwowych (Dz. U. Nr 102, poz. 781),
- 2) w zakresie uregulowanym niniejszym rozporządzeniem — § 1 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 grudnia 1954 r. w sprawie umundurowania i odznak służbowych pracowników przedsiębiorstw lasów państwowych i innych organów resortu leśnictwa (Dz. U. z 1954 r. Nr 57, poz. 285 i z 1958 r. Nr 11, poz. 41).

§ 17. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Pracy, Plac i Spraw Socjalnych i innym ministrom (kierownikom urzędów centralnych) oraz prezydiom wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw).

§ 18. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1973 r.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

Załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24 listopada 1972 r. (poz. 328).

WYKAZ PRZEDMIOTÓW UMUNDUROWANIA I OKRESY UŻYWALNOŚCI TYCH PRZEDMIOTÓW

Lp.	Przedmiot umundurowania	Okres używalności w miesiącach kalendarzowych	U w a g i
I. Mężczyźni			
1.	Czapka sukienna mundurowa z orzełkiem	24	kolor stalowy, granatowy lub zielony
2.	Furażerka letnia z orzełkiem	24	— " — " —
3.	Mundur sukienny z 60% wełny lub szewiotowy E 70	24	— " — " —
4.	Mundur letni z elano-bawełny	24	— " — " —
5.	Plaszcz sukienny z 80% wełny	36	— " — " —
6.	Trzewiki sk. gum.	24	kolor czarny
II. Kobiety			
7.	Beret mundurowy z orzełkiem	24	kolor stalowy, granatowy lub zielony
8.	Furażerka letnia z orzełkiem	24	— " — " —
9.	Kurtka sukienna z 60% wełny lub szewiotowa E 70	24	— " — " —
10.	Spódnica sukienna z 60% wełny lub szewiotowa	24	— " — " —
11.	Kurtka letnia z elano-bawełny	24	— " — " —
12.	Spódnica letnia z elano-bawełny	24	spódnica szyta gładko z kontrafałdą z przodu i krytym zapięciem na lewym boku
13.	Plaszcz sukienny z 80% wełny	36	
14.	Półbuty sk. gum.	24	

329

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 5 grudnia 1972 r.

w sprawie zaliczania rzemieślnikom okresów faktycznego wykonywania niektórych rodzajów usług do okresów ubezpieczenia.

Na podstawie art. 64 ustawy z dnia 8 czerwca 1972 r. o ubezpieczeniu społecznym rzemieślników (Dz. U. Nr 23, poz. 165) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rzemieślnikom objętym ubezpieczeniem społecznym na podstawie przepisów ustawy z dnia 8 czerwca 1972 r. o ubezpieczeniu społecznym rzemieślników (Dz. U. Nr 23, poz. 165) zalicza się do okresu ubezpieczenia, wymaganego do uzyskania emerytury lub renty, okresy faktycznego wykonywania w okresie od wyzwolenia do dnia 1 stycznia

1973 r. w miejscowościach do 10 tysięcy mieszkańców usług dla ludności rolniczej w zakresie:

- 1) bednarstwa,
- 2) blacharstwa,
- 3) ciesielstwa,
- 4) dekarstwa,
- 5) dekatyzowania,
- 6) dziewiarstwa (na drutach i szydelkiem),